

er maaske berettiget, det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal heller ikke komme ind paa, hvorvidt der er begaaet Fejl af Statsinstitutioner, af Nationalbanken eller af de store Andelsorganisationer under Rekonstruktionsforsøgene. Men Kritikken er rejst, og den har jo været meget stærkt fremme til Diskussion i Folketinget. Saa vidt jeg forstaaer, er Undersøgelserne af disse Forhold, som ogsaa den højtærede Statsminister var inde paa, baade hvad angaar Bankens Ledelse, og hvad angaar Forholdene under Rekonstruktionen, endnu ikke afsluttet. Det kunde de jo heller ikke være i en saa kort Tid. Men den Ændring, Lovforslaget har været Genstand for, rummer Mulighed for, at disse Forhold yderligere kan undersøges og eventuelt naa frem til fuld Klarhed og rigtig Bedømmelse af Offentligheden.

Man har fra Folketingets Side ganske særlig hæftet sig ved et Forhold denne Sag vedrørende, nemlig Mulighederne for at genrejse Banken. Man har sagt lige fra første Begyndelse, at Rigsdagens Behandling af denne Sag burde sigte imod at gøre Betingelserne for Genrejsningen saa gode som muligt, og denne Tanke og Handlinger, der sigter dertil, har min og mit Partis fuldeste Tilslutning. Vi glæder os over, at der i Folketingets Betænkning og gennem Ændringsforslagene er skabt den videste Mulighed for Genrejsning af Banken.

Der er et Spørgsmaal, jeg gerne i denne Forbindelse vil berøre. Den højtærede Statsminister, har jeg set, omtalte det ved Forelæggelsen af Lovforslaget i Folketinget, og den højtærede Minister var ogsaa lidt inde paa det her i Dag. Jeg har mødt det ude — jeg har selv Interesse i Genrejsningen af Banken og taler ofte med de Folk, der forsøger at genrejse den. Naar jeg siger, at jeg har Interesse deri, er det ikke paa den Maade, at jeg staar i Spidsen for noget Andelsforetagende, der har nogen som helst Forbindelse med Andelsbanken, men det er den mere moralske Interesse, jeg har i Genrejsningen. Jeg har ofte stødt paa ude, at man formener, at der kan regnes med Statens Hjælp eller Støtte paa en eller anden Maade, hvis en tilstrækkelig Kapital kan samles. Nu har jeg med Interesse læst den højtærede Statsministers Udtalelser i Folketinget, og jeg hørte ogsaa med Interesse paa Statsministerens Udtalelser om dette Forhold her i Dag, men jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, der sikkert har forhandlet med Lederne af de Organisationer,

som har rejst Sagen om Genrejsning af Banken, om der fra Ministerens Side under disse Forhandlinger er faldet noget Ord — jeg vil ikke tro, at der er givet noget Tilsagn, men faldet noget Ord — om, at noget saadant kunde tænkes muligt. Det kunde sikkert have sin Interesse for større Kredse.

Jeg vil saa stærkt, som det er mig muligt, henstille her fra denne Plads — og jeg gør det paa mit Partis Vegne —, at den Genrejsningstanke, som er kommet frem, og det Genrejsningsarbejde, som er sat i Gang, maa blive mødt med den rette Forstaaelse ude, Forstaaelsen af, at denne Bank nu en Gang paa en eller anden mere eller mindre berettiget Maade er tilhæftet den danske Andelsbevægelse, og at det vil være ikke alene en Æressag, men meget mere for det danske Andelsfolk baade i By og paa Land at sætte alle Kræfter ind paa nu i sidste Øjeblik — Øjeblikket er det sidste for en Genrejsning — at faa de Midler tilvejebragt, som er nødvendige for, at Andelsbanken kan fortsætte. Men jeg ser tillige saadan paa det, at der skal sikkert skaffes en ikke ringe ny Kapital, og denne nye Kapital kan skaffes, uden at der fremkommer Savn hverken hos den enkelte eller Organisationerne.

Som jeg begyndte med at sige, har vi fra vor Side med Tilfredshed set den Maade, hvorpaa den højtærede Statsminister har grebet ind, den Gang Bankens Ledelse den 2. Juni anmodede om en foreløbig Lov, og vi er ogsaa tilfredse med den Form, Lovforslaget har faaet, ligesom vi fra vor Side her i Tinget ikke har noget imod, men tværtimod med Glæde har set de Ændringer, der er indført i Folketinget. Vi ser nemlig saaledes paa disse Ændringer, at de for det første vil fremme Arbejdet for Genrejsningen og dernæst bidrage til, at det, der eventuelt bør opklares, kan blive det. Der er tidligere blevet slaaet stærkt til Lyd for Opklaring af den Slags Ting, naar vi har haft Bankkrak til Behandling, ogsaa i dette høje Ting, og vi fra vor Side har altid set paa det paa den Maade, at er der sket Fejl eller Forseelser fra den ene eller den anden Side, skal, ligegyldigt, hvor højt paa Samfundsstigen vedkommende staar, Forholdet opklares og vedkommende skyldige drages til Ansvar, under hvilken Form Handlingen end er begaaet.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til baade hurtig og velvillig Behandling.